Br. 12. U Zagrebu, 5. prosinca 1884. Tečaj X.

# Seoski Gospodar.

## List za pouku hrvatskim seljakom u gospodarstvu.

Ovaj list izlazi peti dan svakoga mjeseca, te mu je godišnja ciena 50 novčića, koji neka se šalju odpravničtvu „Gospodarskoga lista“ u Zagrebu. Svi dopisi za ovaj list imadu se dostavljati glavnomu suradniku Dragutinu Stražimiru, župniku na dolnjoj Zelini, pošta sv. Ivan Zelina.

### Gospodarske radnje u mjesecu prosincu.

Kuća i dvorište. Domlaćuje se žito, a izmlaćeno treba često promiešati. Za vedra vremena provjetri hambare i spremnice od razna povrtelja, a nagnjilo preberi. Od snieżnih zapuha zaklanjat tavana (nahižja) i pivnice. Tari, trljaj i omići lan i konoplju. Za dugih večera i jutara pravi i popravljaj svakakvo orudje, ruždji kukuruz; čihaj perje, predi i vijaj predju, te tkaj platno; pleti košare i koše. Na gnojištu drži u redu gnoj.

Svaki dan marljivo provjetraj sobe, u kojih stanuješ, da bude u njih vazda čist zrak. Za velike zime ne loži odviše peći. Svake večeri sakupi oko sebe družinu, i djetcu, uči ih liepo moliti, pak im čitaj bud iz molitvene knjižice koju molitvicu; ili koj odsjek iz životopisa „svetacah božjih“, a zatim po koju pouku iz gospodarske knjige ili iz „Seoskog gospodara.“ Uzradiš li svake večeri bar jednu uru ovako, poučit će ti se družina i djetca, pak će bit bogoljubnija i marljivija.

Za zime navaljuje u stanove razna gamad, naročito štakori i miši, tu gamad marljivo hvataj i tamani. U toploj sobi rado se plode stjenice, zato snaži sobe, postelj i ostalo pokućtvo, da ti krvi ne piju.

Za cićc zime treba podavati živadi ponešto mlačne vode za napitak. U obće pazi, da ti ne strada od žedje domaća živina, osobito nudi napitkom pse, jer za ciće zime kad što rado pobiesne.

Uman i marljiv gospodar sastavlja godisnje kućne račune o dohodku i trošku. Za rana se brine da se predplati na „Seoski gospodar“ ili druge koje gospodarske novine. Kupi si koledar i po koju drugu poučnu knjigu. Djetcu si upiše za članove sv. jeronimskoga družtva. Svake večeri, kako rekoh, ponešto čita, i promišljava, što će raditi, da si poboljša gospododarsto. Znati valja, da se jedino naukom i naobrazbom stiče — uz blagoslov božji — blagostanje.

Pivnica. Zapunjivaj vina. Za bistra, studena tiha dana pretači mlada vina. Za ciče zime zabrtvi gnojem prozore i sva duplja.

Hliev. Skrbi za čistoću u staji i zdravu krmu. Stoka da ti je svaki dan počešljana. Za suha vremena mogu se ovce oko podne pustiti na bujna ražišta, da je opasu. Dojnim kravam podavaj snažno opranu i na križke izrezanu razne vrsti repu, burak ili okrugljicu, što je marljiva gazdarica za zimu kravam spremila.

Voćnjak i vrt. Izkapaj usahlo drveće, ostale voćke čisti od maha i gusjeničinih gnjezda, okapaj i gnoji voćke. Ovaj se posao može raditi čitavu zimu za sgodna vremena.

Na vrt izvažaj gnoj, za to je sada najsgodnije vrieme. Premiešaj ili prekopaj gnoj miešanac. Izabiraj razno sjeme za jari usjev.

Polje i sjenokoša. Za sgodna vremena, nije li smržnjeno, možeš orati. Izvažaj gnoj i gnojnicu. Na težke se zemlje navaža piesak, na pješćane ilovača i lapor, isto tako i na livade, a na kojih rastu kisele trave, takove se posipavaju živim vapnom. Navodnjivanje sasvim prestaje.

Vinograd. Dopušta li vrieme, a ti gnoji vinograd. Pravi zaustavne jame, u koje će se mulj hvatati, imadeš li je pako, a ti je čisti, pak mulj i zemlju vozi na glavice. Za nove vinograde prekopaj zemlju. Za saonika vozi marljivo gnoj u vinograd, bez gnoja ne ima ploda.

Pčelinjak. Prigledji često pčelce, da od studeni, vlage i miševa ne postradaju. Slabe pčelce hrani.

Šuma i lov, Sieci drva, što će ti godj trebati za kuću preko ciele godine. Pa se pašti za saonika, da sve spremiš kući.

Snaži kolosjeke, sieci kolje i teši stupove za vinograd. Za gradju sieci i pripravljaj svakakvi lies; ovog mjeseca usječeno drvo za sgrade i svakakvu drugu porabu, je najtrajnije.

Smiješ li, strieljaj zece, hvataj lisice, progoni i ubijaj vuke, potražuj i izkapaj jazavce. Hvataj patke i divlje guske.

---

## Seoskim gospodarom na koncu godine.

Ne ima striša, čiji trud i muka izvržena bila bi tolikim pogibeljim, kao što je striš poljodjelski (ratarski). Ne ima ga, koji bi toliki različitog imena teret morao nositi. U jednom rek bi trenutku uništi mu kadšto nepogoda vremena najljepše nasade, sav njegov prirod, uništi mu sav toliko i toliko godišnji trud i muku, ta ga baci na prosjački štap. Sretan koga takova nesreća ne osine. U obće pako svaki poljodjelac pod različitimi tereti malo ne iznemože. Ne ću tih tereta izbrajati, svatko ih znade i poznaje.

Glavni suradnik tog lista i sam živi od gospodarstva. Živi medju seoskimi gospodari, š njimi dnevice obći. Radi ili izvadjati daje sve radnje, što no na gospodarstvo spadaju, kao i svaki drugi gospodar. Žulji ga dakle čižma,

2566



kao i svakog drugog. Znade i poznaje jade i brige seoskog gospodara. Zato može koju umjestnu kazati i svjetovati.

U tih toli različitih vremena odnošajih ponajviše neprijaznih po gospodara nastaje pitanje: kako da izadje na čistinu, da se održi, da živi prema svomu stališu, i koliko je moguće da se zapomogne? Pitanje to je važno, a riešenje njegvo biti će blagoslovno.

Ja po izkustvu svomu stećenom na polju gospodarskom i živući medju seoskimi gospodari nalazim, da tomu ima samo tri puta. Prvi put je znanje i umienje. Drugi uztrajna radnja. Treći je štednja.

1. Znanje i umienje je moć, koja svietom vlada. Gdje toga ne ima, tamo je ili zastaje vremenom pustoš. Neuk čovjek, od dana do dana tek životari dok nevoljno ne skonča; isto tako biva i neuku narodu. Sve što je ljudska ruka liepa i dobra uradila, sve je to plod znanja i umienja. Uzalud ruke, ne zna li što treba raditi, i kako to treba uraditi. Obično se čuje u puku: što mi treba škole, što mi treba učiti se, te orati, kopati i kositi znadem, to je moj posao, što mi treba više. Dragi moj! pitanje je, da li i to valjano znadeš? Pak kad znadeš to, doista morao si se od nekoga te radnje naučiti, te si učenjem i vježbanjem te radnje naučio; jer bome da si spavao, da se niesi gledajući druge kako koji posao rade učio, te potle kušao i vježbao se u njem, nebi nikada znao te radnje. Razliku i medju težaci i sam opažaš. Jedan je bolji kosac od drugoga. Drugi opet vještiji orač od onoga. Zašto to? Zato jer se onaj više učio i vježbao u svom poslu.

Dakle bez znanja i umienja nikud nikamo. Oboje se pako stiće učenjem, i čitanjem, pazljivim motrenjem kako se koji posao radi, te vježbanjem. Tu smo dakle na riešenju tog pitanja: kako se stiće znanje i umienje? —

Hrvatski naš narod je poučljiv i lahko shvaća (dokućuje) što mu se veli. S toga si lahko može steći znanje, što mu ga treba kao poljodjelcu. Treba samo da se uči, da čita, i ob onom što čita da razmišljava, da stvar shvati. Izprike ne ima, da se učiti i čitati nemože. Knjiga hrvatskih o svakoj grani gospodarstva imademo hvala Bogu jur dovoljno. Imademo i gospodarskih listova, koje možemo držati te čitati. A i vremena imademo za to dosta. Čitanjem i učenjem oplemenit će nam se srce, um bistriti, sud oštriti, te će se ponos i sviest hrvatska u nas pridići, a to čini samo znanje (naobrazba). — Imademo i liepih uzornih jur gospodarstva kojekuda po domovini, motri čovječje što se tud radi, pak i ti prema svojim silam tako radi.

Istina je, da se naobrazba, znanje i umienje polahko stiće, sporo širi u puku. Biva to ponajviše s toga što imade premalo tako zvane inteligencije učenih ljudi gospodara medju pukom. Imade u našoj domovini previše župa, gdje ne ima ni jednoga učenoga čovjeka, do sveštenika i

učitelja. Do njih dakle ponajviše dapače jedino stoji, da uče narod, da ga svjetuju i nutkaju na učenje i čitanje.

2. Uztrajna radnja je drugarica znanju, da se pridigneš. Što koristi znati i umieti, ne radi li se. Sve tvoje znanje bit će uzaludno, bit će zlato duboko zakopano u tlu, ne budeš li radio, i to uztrajno. Uztrajnom radnjom sve se dade postignuti. Gdje ne pomažu pojedine sile, tud se za koji posao, da se izvede, sile ujedinjuju, udružuju, jer više rukû više može. Sve što se velika u svietu proizvelo, sve su to izvele različite sile i ruke u jedno družtvo sdružene. Pitaj ma kojega čovjeka kod nas, kako je bilo, prije kud su postojale zadruge obiteljske, svatko će ti kazati, bio narod imućniji. A zašto? jer je sva obitelj zadružna složnimi i sdruženimi silami radila, pak je mnogo proizvadjala. Evo gledjite, sad ste razciepkani, većim dielom s bog toga osiromašili. Vjerujte mi, ne budé li u vas uztrajne radnje, ne bude li volje, da se medju sobom udružujete, da što pojedinci ne možete uraditi, da se vas na to više ljudl složi budi pri kakvom poslu, vjerujte mi velim ne bude li toga, većina naših seljaka mora pogibati dok ne spadne posve na prosjački štap. — Zato uz uztrajnu radnju pomaži jedan drugomu gdje možeš, ta svi smo braća, sinovi hrvatskoga naroda. Udružujte se medju sobom, da što sami ne možete, više vas zajedno da izvede, da uradi, pak će vam se vaš položaj, vaše stanje pobolšati.

3. Treći put do blagostanja je š t e d n j a. Nu štednju treba da vodi znanje i da bude plod uztrajne radnje. Rieč naša kaže: „u radiše svega biše, u štediše dva put više“. Dakle bez štednje uzaludna je i radnja, samom radnjom ne može se do imućtva doći, ako se uza to i ne štedi. — Nu ne misli da je dosta, da novac tek štediš. Poznajem ljudi, koji pribiru novčić do novčića, te ga brižljivo čuvaju, ne ušte si ni najpotrebnija; a ono tamo drugom rukom siplju gotovo blago, gotovo bacaju ga na prozor van. Gnojnica im teče na puteve, struhli gnoj ležj im na kupu 3—4 god. bez koristi, lug, pepel, različito smetje, drvocjepiua leži koje kuda po dvorištu bez hasne, i tako dalje imade stotinu malenkosti na koje se ni negleda, koje bi, da imade radinosti i štednje, kese ti punile ne novčići nego forintami. A koliko se toga potepe pri blagu, krmcih i živadi? Štediš češalo i kefu, a od uši i nesnage pogiba ti blažče i tako gotov ti novac propada. — Štedi dakle razborito, ne samo s novcem, nego sa svim u kući što ti ikakvu korist donieti može. — A gdje ti korist zahtjeva, tu daji i gotov novac, da veću korist postigneš. Ušti si svake godine po jednu knjigu, ušti si po koji gospodarski list da držiš, da se poučiš, da se naobraziš, da budeš valjan čovjek; ta to si ušti, jer si toga duševnoga dobra zaslužio. — Pa ćeš bivati zadovoljniji i svetniji u tvom težkom stališu.

Toliko sam držao, da mi je dužnost kao glavnomu suradniku na koncu godine vama moji drugovi na polju gospodarskom reći. Molim vas čitajte opetovano taj moj savjet, pak ozbiljno o njem promišljavate. Sastavljajte si

račune, prispodabljate ga sa vašom radnjom i štednjom, naći ćete mnogo toga što ćete imati u buduće izpravljati. — A sad: bila vam sretna nova godina!

## Što ćemo s različitim sjemenom od korova, koji preostaje od izčišćena žita?

Tako nas pita bezimeni gospodar dopisnicom, da mu u ovom broju odgovorimo. Evo tomu pitanju odgovora. Zrnja od korova ima različita u žita: ljulj (lolium temulentum), kukolj, divlji grahor i grahorica, i zizer.

Ljulj je opasan zdravlju čoveka i životinje. Čovjek bude od njega omamljen i suludast jede li kruh od brašna pečen, u kdjem je mnogo ljulja ili ljuljike. Životinji isto tako škodi, na koliko se sjećam, čitao sam nedavna, da je neki gospodar imajući natepena žita ljuljikom, da mu po zlu ne prodje, dao ga sažrvnati, te užrvnano (šrot) polagao kravam. Posljedica je tomu bila, da su se krave omamile, sulude i ukočene postale, mlieko izgubile, dapače tu je nekoliko glava i poginulo. Ljuljiku treba dakle posve uništiti, ili spaliti ili kamo zakopati, da skroz struhne.

Kukolj, zanj se nije dokazalo, da je opasan zdravlju. Zrnje se može samljeti sa žitom, pa krmce hraniti. Nu nikad se čitavo zrnje ne smiu podavati.

Grahora divjeo ima u žitu debelog i sitnog, zatim i zizera, zrnje mu je poput proje. Ovim korovom natepenu slamu vrlo rado jede rogato blago. Što se zrnja tiče ne škodi takodjer životinji. Nu nikad se ne smie podavati čitavo zrnje nego užrvnato ili samljeto. Jer dokazano je, poda li se čitavo zrnje bud kakova korova blažčetu, da ono iz njega neprobavljeno čitavo izadje, te ne gubiva klicavosti. Dokazano je pokusom učinjenim, da je zrnje od korova prošlo tri želudca, ponajprije dano je konju, iz izmetinâ izvadjeno, očišćeno dano kravi, a napokon krmku, pak je ostalo isto te jedno zrnje klicavo, posijano je niklo i poraslo. S toga tko ne će, da si korovom natepe usjeve, neka nikada ne polaže životinji čitavo zrnje, nego ražrvnato.

Što se divljeg grahora, grahorice i zizera tiče, marha tim radje jede slamu čim više te vrsti suhog, korova imade u njoj — to jest stablike i lišća od njega. S toga su neki gospodari pokušali sjeme od tih vrsti korova pomiešano sa ražju za zelenu krmu sijati. Postigli su po tom mnogo izvrstne zelene krme za blago. Uradite tako, bit će vam mastna braka. — Toliko na cienjeni uput.

---

## Gospodar i gospodarske novine.

Neki uman gospodar sliedeće kaže o gospodarskih novinah. Nikad nije bilo toliko gospodarskih novina, koliko ih ima danas Ali nikad ih ni trebalo nije toliko, koliko dan danas. Gospodar koji znade čitati, pak ne drži gospodarski list, taj proti samom sebi grieši. Ma bio čovjek koliko učen gospodar, bio koliko mu drago izkusan i vješt, ipak mu biva od koristi, kad čita što govore i rade drugi. Živa je istina, da i najvještiji gogospodar u sadašnje napredno i učeno doba zaostaje, ne čita li gospodarskih novina. Ne treba, da se sve drži za sveto pismo, što pišu novine. Uman će gospodar odmah znati razabrati, što valja, a što ne, u čemu treba sliediti pouku i savjete gospodarskih listova prema njegovim okolnostim. Gospodarski listovi i za to su prava blagodat za svakoga gospodara, jer i najučeniji često zaboravi mnoga koristna gospodarska pravila, na koja se poslje sjeti, kad ih čita.

Ma bio kakav gospodarski list, on ipak najmanje deset puta toliko vriedi, koliko stoji njegova nabava ili držanje. — Zato seljaci gospodari, hoćete li napredovati, neka u nijednoj vašoj kući ne manjka barem jedan gospodarski list.

---

## Gospodarske sitnice za pouku u kućnom gospodarstvu.

**Liek od lijavice** (prolieva). Od nahlade često dobije čovjek proliev (driskavkn), u takvu slučaju uzmi svakog pol sata 4—6 kapi kamforna spirita na sladoru. Taj liek rabi i proti koleri. — Ta bolest može se takodjer izliečiti ovako: izprži nešto raži, stuci ju ili samelji pak ju skuhaj kao što se kuha pržena kafa, te čašičku od toga uvarka na toplo pij.

**Oderanje kože.** Često si čovjek pri kakvoj radnji na nogi ili na ruci odere kožu, od česa mogu i pogibelne rane nastati, navlastito pri djetci ako se ne pazi. Da takva ranjava mjesta brzo zaciele, metni na oderinu mezgru od jajeta, to jest onu nutarnju finu kožicu koja iza lupine drži bielanjak.

**Ružmarin.** Da pročistiš zrak u sobi, navlastito u sobi bolestničkoj, metni nekoliko grančica ružmarina na živu žeravku, te prokadi sobu. Od toga razvit će se ugodan miris te je ujedno osobito odkužujuće sredstvo.

**Podagra** (uzetost, trganje od nahlade). Neki bolestnik pripovieda kako je strašno trpio od trganja, te se nikojim načinom nije mogao izliečiti. Jedne noći ne spavajući od strašne boli, zaželi na jednom kafu od pržene raži. Odmah si dade izkuhati, te čašicu na toplo izpije, pa evo zaspi, henjala mu bol. Na što si dade svaku večer čim legne izpržiti raž, izkuhati ju poput kafe, te čašicu izpije. Za nekoliko dana posve ozdravi. Tko po nesreći na takvoj bolesti boluje, neka to pokuša. U takvoj bolesti jednomu ovo, drugomu ono pomaže.

**Neprobava.** Tko boluje na neprobavi želudca, te ne može tečno jesti, treba da obdržava saviet dr. Halka englezkog liečnika; 1. jedi dnevice samo tri puta; 2. medju obroci ne jedi ništa; 3. jedi polahko barem pol ure; 4. meso

izreži na sitno, te ga dobro skoši i prožvači; 5. ne jedi nikad toliko, da se i alo poćutiš nepovoljno; 6. poslje jela odpočini pol ure. Za to vrieme ne radi ni umom ni tjelesno. To sliedi pak ćeš imati teka jesti. Dakle nikad ne jedi mnogo, ne jedi brzo i ne jedi često.

---

## Gospodarske viesti.

**Ovogodišnji prirod.** Hvala Bogu na božjemu daru, moramo iz sv sve duše uzkliknuti. Svega živeža je u toliko urodilo ove godine, da mora zadovoljni biti. I najsiromašniji čovjek lahko će se prehraniti. Različitog žita preostati će i za prodaju. Navlastito obilno je obrodilo voće. Jabuka i krušaka toliko, da ne zna sviet kud šnjimi. Zaliboże što ne ima prekupaca i trgovaca sa vočem. Sviet većim dielom potupe voće. Ono se sa drveća prutom otimlje, na hrpu pobaca, pak tako ne ima vriednosti. Najpametnije još uradiše oni, koji si načiniše jabukovaču. Imade ovuda gospadara, koji ne moguči prodati jabukâ, načiniše si iz najplemenitijih vrsti jabukovaču, neki čak do 20—25 hektolitara. Kako je gdje berba izpala ne znamo, nu u predjelu sv. Ivanskom ponešto je bila obilnija od prošlo godišnje, nu što se kakvoće t. j. dobrote tiče, to zaostaje prošlo-godišnjom. Grożdje je doduše bilo zdravo kad se bralo. Ali nastupivše hladno vrieme zapriečilo da nije mogla šira valjano odkipiti. Dva dana pak je vrieme prestalo. Počelo se bilo ovuda brati 10. listopada.

## Članovi

koji su uplatili prinos za godinu 1884., i to u gospodarskoj podružnici.

**Gorica velika:** II. razreda p. n. gg. Mundjer Stjepan, Zvonar Stjepan, Palaić Mato, Caganić Luka. Doroda Mato, Magjerić Stjepan, Šoštar Stjepan, Kos Blaž, Bešan Jakov, Blažeković Miško, Kunina Mato. Dolački Ivan, Dolački Josip, Dolački Gjuro. Bek Vinko, Petričević Tomo, Slivak Stjepan, Kundrać Miško, Stuban Franjo, Zetković Miko, Janek Mato, Fabečić Josip, Tomšić Bolto, Paljević Tomo, Fučko Jakov, Skočen Imbro, Remenar Ivan, Kolar Mato, Sočnić Bato, Kelec Ljudevit, Jurman Miško, Bedeković Imbro, Vodopijak Filip, Haraminčić Ivan, Jurenić Ivan, Kušan Stjepan. Gregurić Franjo. Tomšić Stjepan, Robić Stjepan, Lanović Stjepan, Bogati Mato, Antolović Ivan, Kocijan Stjepan, Kelec Gjuro, Kelec Imbro, Skočen Ivan, Janković Mirko, Stanković Mato, Matić Gjuro, Repać Imbro, Kadabec Gjuro, Plodinac Mato, Kos Stjepan, Galeković Stjepan, Tavurec Stjepan, Ilinić Imbro, Plepelić Miško, Juran Janko, Plepelić Martin, Klarić Janko, Vitez Janko, Mirenić Martin, Opat Ivan, Robić Bolto, Kosak Ivan, Šandor Mato, Keber Luka, Paljević Miško, Karašić Gjuro, Martinek Stjepan, Školnikovec Blaž, Kundrać Pavel, Šaban Josip, Domitrović Tomo, Bogdan Mato, Lakić Petar. Šantić Šimun, Oberstar Ivan, Košković Miško, Sočnić Josip, Skočen Mato, Radičević Mato, Bogdan Bolto, Hapčić Janko, Kraljić Josip, Vuica Ivan, Schram Josip, Gusić Miško, Fačko Stjepan, Srbljić Stjepan, Kučišeć Josip, Pavek Niko, Sever Miško, Boričević Mato, Bakšić Slavko, Bakšić Seraf Ivan, Batušić Petar, Galović Tomo, Klopović Ivan, Lukšić Janko, Lovreček Petar, Mišić Mato, Mišić Franjo, Novosel Stjepan, Pavlaković Miko, Smetko Ivan ml., Tupac Miko, Žibrat Franjo, Kelečić Franjo, Kofrin Pavel, Kofrin Janko, Kovačina Ivan, Lukšić Nikola, Mišić Pavao, Makar Tomo. Vincek Tomo, Zaher Miko. Šlivak Mato, Tupac Janko, Šlivak Ivan, Robić Gjuro, (Dalje sliedi).

**Izkaz uplate prinosa članova za I. razred nalazi se u „Gosp. listu“**

# Poziv.

Gospodarska podružnica Sv. Ivan-Zelinskka oviem najuljudnije poz[illegible]e gg. članove na 18. prosinca t. g. u 9 sati prije podne (u obćin[illegible]) u redovitu sjednicu uz sliedeći

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika posliednje sjednice i tekući podružn. poslovi.
2. Izvieštaj blagajnika.
3. Vinogradarski red, izvješćuje tajnik Lacko pl. Domjanić.
4. Prijave za korienjake iz podružn. loznjaka kao i za podružn. blago.
5. Možebitni predlozi članova te uplata prinosa.

**Gospodarska podružnica.**

Sv. Ivan-Zelina 30. studenog 1884.

**Koloman** pl. **Mikšić**, predsjednik.

**Lacko** pl. **Domjanić**, tajnik.

---

# POZIV.

Glavna skupština hrv.-slav. gospodarskoga družtva za godinu 1884. obdržavati će se dne 10. prosinca i sliedećih dana u 10 sati u jutro u sgradi hrv.-slav. gosp. družtva na sajmištu sa sliedećim dnevnim redom:

1. Godišnji izvještaj o radu upravljajućega odbora god. 1884.
2. Polaganje računa za god. 1884.
3. Proračun za god. 1885.
4. Predlozi pojedinih podružnica.
5. Predlozi pojedinih članova.

Zagreb, 1. studena 1884.

moj djeda r. 1850 g umro 1910 g. Tinek Ilosnik moj otac r. 1886 g Stjepan Ilosnik umro 1941 g.

**Za upravljajući odbor hrv.-slav. gospodarskoga družtva.**

**Grof Gjuro Jellačić**, predsjednik.

**Fran Kuralt**, tajnik.

Izdaje **hrv.-slav. gosp. družtvo.** Uredjuje u ime upravlj. odbora gospodarskoga družtva **Fran Kuralt.** Tiska **Dragutin Albrecht.**

Ilosnik 1876 stara kuća obrvena [illegible] Ilosni[illegible]
Izgrađena [illegible] moga oca ~~[illegible]~~ na mestu Zubie[illegible]